

זהו הלילה של תל-אביב: הערב שב שירי מולדת - ורוקדים בהתלהבות

היום הרביעי הגדול

מראש!) לא יזכה להיכנס פנימה — שומר גברתן בפתח דואג לכך. בחוץ, כחצר, עשרות שולחנות-עץ עגולים. בין העצים תלויות שרשרות של נורות ציבעוניות. ממש אווירת חתונה. גילם של החוגגים מ־20 עד 25. לבוש רגיל, בלי הרבה דאוויין. האקשן מתחיל בפנים, בחצות. דני בן-ישראל, מי שהתחיל את ערב-השיר

ישראל נוגים, שבכמה מקומות הופכים בהרף-עין לשירי ריקוד היסטריים. אפילו אגדת דשא, השיר השקט והעצוב, משמש בלי כל בעיה תירוץ לריסקר-שולחן סוער וקופצני. הזמרים דני בן-ישראל וגבי כרלין — שניים מהיותר בולטים בתחום ערביה-שירה — לא מספיקים לענות על הביקוש האדיר. מי שחשב לתומו

ב.הרצף צועדים הבורגנים יותר מסעיר משידורי-הטלוויזיה

ולפעמים גם נופלים בירה בכוסות מפלסטיק

רה בביקתה לפני שנים — אז עוד היו באים קציני צה"ל והרבה בנהמיניים — מתחיל לחמם את היושבים בפנים. מי שרוצה לראות טירוף מתפרץ, חייב לבוא למקום כשעה ו אחרי חצות. עשרות אנשים על השולחנות והספסלים, גברים עם גברים, נשים עם נשים — כולם צורחים ורוקדים. התיקרה הנמוכה מכופפת קצת את ראשי הרוקדים, אך לא זה מה שישבור אותם.

קשה להאמין איך שירים כמו חיימיקה שלי וכאן השירונים הופכים לשירי-דיסקו, כשכולם-כולם שואגים את המילים, רוקדים בתזוית ומוחאים כפיים. את השיא מספקים שיריו של חיים משה. היסטריה. ממש סכנת-נפשות. המונים נדחקים למצוא בדל שולחן לרקוד עליו.

בהפסקות בין השירים איש אינו יורד מהשולחן, פן יאבד את מקומו. ממשיכים לעמוד, מציתים סיגריה ומי

ששלמה ארצי הוא הלהיט היחירי בקיץ זה, לא ראה את ערת המעריצים הנוהה אחרי אותם זמרים לכל מקום שבו הם פוצחים בשיר. מקומות-בילוי רבים מנסים לאחרון נה לערוך ערבים כסיגנון כזה, כדי לניצל את הגל הגואה, השוטף בעיקר את תל-אביב.

להלן סקירה של כמה מהם, בערב קיץ חם ורביק.

הביקתה. מקום מפליא. מזה שנים הוא פועל כתפוסה גבוהה, מתגבר על כל משברי ה"איץ" וה"אאוט", האופי ייניים למקומות-הבילוי. ביום הרביעי בלילה, בשעה 11.40, החניה עמוסה. שלושה טורי-מכוניות חוסמים לחלוטין את כביש-הגישה למקום לאורך יותר מ-200 מטרים. הרבה טנדרים, הרבה סובארו.

המקום מחולק לשניים: בפנים ובחוץ. מי שלא הזמין שולחן שבוע

שקטים, סמוכים ככל האפשר לים. נתקפו באחרונה תזוית מדבקת. התופעה החלה, בצינעה, במקום בילוי תל-אביבי בשם הביקתה. זמן רב היא היתה בלעדית למקום זה: ריקודים על השולחנות, בניית לפחיות הבירה וצלחות החומוס. בקיץ הנוכחי היא פרצה כל סכר, והפכה לתופעה חברתית. את השולחנות בפאבים ובמועדונים

ינהג חדש בא למרינה. החוס הכבד, מסתכר, מצליח לשנות את כל מסורת הבילוי בארץ. מזיעים, רוקדים, זועקים, קופצים. משתוללים עד אוכרן העשתונות. ההתפוצצות הוולקאנית הזאת מתרחשת מדי יום רביעי בשבוע, מזה שבועות רבים. תושבי מישור-החוף הסחוטים, שפעם היו נוהגים לתפוס מעט רוח-כרייה וחיפשו מקומות

ב.מקום בחוף שזמרים על שיווי-מישקל פקק אדיר בחוף תל-ברוך